

Sag anlagt den 15. december 2020 — Planistat Europe og Charlot mod Kommissionen

(Sag T-735/20)

(2021/C 53/65)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Planistat Europe (Paris, Frankrig) og Hervé-Patrick Charlot (Paris) (ved advokat F. Martin Laprade)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at Europa-Kommissionen, idet den
 - i tilstrækkelig kvalificeret grad tilsidesatte omsorgsprincippet og princippet om god forvaltning,
 - i tilstrækkelig kvalificeret grad tilsidesatte retten til forsvar,
 - i tilstrækkelig kvalificeret grad tilsidesatte tavshedspligten,
 - og dermed forvoldte et økonomisk og/eller ikke-økonomisk tab for selskabet Planistat og for selskabets direktør Hervé-Patrick Charlot,
- har pådraget sig ansvar uden for kontraktforhold i henhold til artikel 340 TEUF.

Følgelig:

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale 150 000 EUR for det ikke-økonomiske tab, som Hervé-Patrick Charlot har lidt.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale 11 600 000 EUR for det økonomiske tab, som sagsøgerne har lidt.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger, der er afholdt af selskabet Planistat og af Hervé-Patrick Charlot.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af omsorgspligten og retten til god forvaltning som følge af de falske anklager, som Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og dernæst Europa-Kommissionen fremsatte mod sagsøgerne, hvis uskyld blev endeligt fastslået den 16. juni 2016 af Frankrigs kassationsdomstol. I denne forbindelse har sagsøgerne gjort følgende gældende:
 - Den Europæiske Unions forvaltning tog ikke hensyn til de legitime interesser hos sagsøgerne, som er blevet uberettiget og fejlagtigt anklaget for strafbare handlinger, og har således tilsidesat sin omsorgspligt over for sagsøgerne.
 - Det er åbenbart, at retten til god forvaltning omfatter den enkeltes ret til ikke at blive udsat for en falsk anklage fra Unionens institutioner og ansatte.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af retten til god forvaltning og indgreb i retten til forsvar og princippet om uskyldsformodning som følge af den kritisable hensynsløshed, som OLAF udviste i forbindelse med, at dette kontor fremsatte den falske anklage mod sagsøgerne over for de franske myndigheder ved skrivelse af 19. marts 2003. Sagsøgerne har i denne forbindelse anført følgende:
 - OLAF agerede forhastet på en måde, der er uforenelig med forpligtelsen til at overholde en rimelig frist, ved at videresende oplysninger til de franske myndigheder dagen efter indledningen af en ekstern undersøgelse angående sagsøgerne.
 - OLAF burde have givet sagsøgerne den samme behandling som den, der gives EU-tjenestemænd, og afvente at være i besiddelse af yderligere oplysninger med henblik på at tage en beslutning på et bedre oplyst grundlag.
 - OLAF burde have taget den forholdsregel at informere sagsøgerne på forhånd med henblik på indhente deres forklaringer inden for rammerne af en kontradiktorisk dialog.
 - OLAF burde ikke have anvendt formuleringer af meget bekræftende karakter, som gav indtryk af, at sagsøgerne var skyldige i en »plyndring« af fællesskabsfondene.
3. Tredje anbringende om indgreb i tavshedspligten med hensyn til personoplysninger, tilsidesættelse af retten til god forvaltning og af princippet om uskyldsformodning som følge af »læk«, der stammede fra OLAF angående indholdet af OLAF's falske anklage af 19. marts 2003. Sagsøgerne har i denne forbindelse anført følgende:
 - OLAF overholdt ikke den tavshedspligt, som kontoret er underlagt i forbindelse med dets undersøgelser.
 - OLAF tilsidesatte princippet om god forvaltning for så vidt som dette princip indebærer ret til at få sager behandlet i overensstemmelse med tavshedspligten.
 - OLAF tilsidesatte princippet om uskyldsformodning, idet det lækkede oplysninger, som var genstand for den falske anklage mod sagsøgerne.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af retten til god forvaltning og princippet om uskyldsformodning som følge af Europa-Kommissionens indgivelse af en anmeldelse med anmodning om indtræden som civil part og dens kommunikation til offentligheden i juli 2003. Sagsøgerne har gjort følgende gældende:
 - Kommissionen agerede forhastet på en måde, der er uforenelig med forpligtelsen til at overholde en rimelig frist.
 - Kommissionen burde have afventet konklusionerne af OLAF's efterforskning med henblik på at kunne træffe en afgørelse på et bedre oplyst grundlag angående en mulig indgivelse af en anmeldelse med anmodning om indtræden som civil part.
 - Kommissionen udviste ikke upartiskhed over for sagsøgerne, eftersom den tilgodeså sine egne finansielle interesser, selv om disse ikke var alvorligt truet.
 - Kommissionen tilsidesatte princippet om uskyldsformodning ved at offentliggøre sin pressemeddelelse af 9. juli 2003.

Sag anlagt den 16. december 2020 — Ryanair mod Kommissionen

(Sag T-737/20)

(2021/C 53/66)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ryanair DAC (Swords, Irland) (ved advokaterne E. Vahida, F. Laprèvote, V. Blanc, S. Rating og I. Metaxas-Maranghidis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen